

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De fratribus. cap. xliiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

42. Ne pro his omnibus confundaris: & ne accipias personam ut delinquas. De lege Altissimi, & testamento, & de iudicio iustificare impium, de verbo sociorum & viatorum, & de datione hereditatis amicorum: de æqualitate stateræ & ponderum, & acquisitione multorum & paucorum: de corruptione emptionis & negotiatorum: & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latus sanguinare. Super mulierem nequam bonum est signum. Vbi manus multæ sunt, claude: & quodcunque trades, numeram & appende. Datum verò & acceptum omne describe.

Philo. Pudorem aiunt plerisque minimè profuisse.

DE INIQUIIS PETITIONIBVS: ET QVOD
eas ad finem perducere non oporteat, etiamsi mater sit quæ eas faciat. G
CAP. XLII.

3. Reg. 2.

POSITVS est thronus matri regis, quæ sedit ad dextram eius. Dixitque ei, Petitionem vnã paruulam ego deprecor à te, ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex, Pete mater mea: neque enim fas est, ut auertam faciem tuam. Quæ ait: Detur Abisag Sunamitis Adoniæ fratri tuo vxor. Responditque rex Salomon, & dixit matri suæ: Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ? Postula ei & regnum: ipse est enim frater meus maior me, & habet Abiathar Sacerdotem, & Ioab filium Saruæ. Iurauit itaque rex Salomō per Dominum, dicens: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc. Et nunc viuit Dominus, qui firmavit me, & collocauit me super solium Dauid patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locutus est, quia hodie occidetur Adonias. Misitque rex Salomon per manum Benaia filij Ioiadæ, qui interfecit eum: & mortuus est. H

Mat. 20.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sedeant hi duo filij mei, vnus ad dextram tuam, & vnus ad sinistram in regno tuo. Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dextram meam & sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à patre meo.

DE AVARITIA: ET QVOD SINE VLLA
satietae plura semper appetimus. I
CAP. XLIII.

Pro. 27.

IN FERNVS & perditio nunquam implentur: similiter & oculi hominum sunt insatiabiles.

Eccl. 1.

Non satiatur oculus visu, nec auris auditu. Propter insatiabilitatem multi perierunt.

Nat.

Inexplebilis corporis cupiditas homines etiam alioqui sapientes mentis errore afficere potest, deterris que sentire cogit, rationem nimirum, non secus ac petulans quidam equus, secum abripiens.

Nili.

Humana natura ad plura cupiditatem peruiat excubat. Malus plurimis rebus semper eget, ut qui propter inexplebilem cupiditatem semper omnia sitiit. Quam quidem ignis ritu exuscitans atque inflammas, ad omnia tam parua quam magna grassatur.

DE FRATRIBVS. CAP. XLIIII.

Leuit. 19.

Psal. 132.

Pro. 18.

19.

NON habebis odio fratrem tuum in mente tua. Ecce quam bonum & quam iucundum habitare fratres in vnum. Fratres in necessitatibus utiles sint. Frater qui adiuuatur à fratre, quasi ciuitas firma: & fortis sicut vectes vrbium. Omnis qui pauperem

A rem amicū odio hādet, ab amicitia longè remotus est. Melior est vicinū a- 27.
micus, quā frater longè habitans.

Qui fratres sunt, adiutores quoque sint in tribulationibus. Ne commutes Eccli. 40.
amicū sincerum cum auro optimo.

DE MENDICANTIBVS.
CAP. XLV.

B **B**ILI, in tempore vitæ tuæ ne mendices. Melius est enī mori, quā Eccli. 40.
mendicare. In ore impij dulce erit mendicationis munus: & in ven-
tre ipsius ignis ardebit.

DE TURPILOQUIO.
CAP. XLVI.

C **C**ORRUMPUNT bonos mores colloquia praua. 1. Cor. 15.
Omnis sermo malus de ore vestro non procedat: sed si quis Ephe. 4.
bonus ad ædificationem fidei, vt det gratiam audientibus.
Turpitude, & stultiloquium, & scurrilitas, quæ ad rem non 5.
pertinent, ne nominetur quidem in vobis, sicut decet sanctos.
Turpis sermo ne exeat ex ore vestro.

*Sermonum consuetudo ad res ipsas viam munit. Ac proinde quā diligentissimè con- Basl.
seruandus est animus, ne per sermonum voluptatem imprudētēs aliquid mali suscipiamus, Sermo ad
non secus videlicet ac toxicum aliquod melle conditum admittentes. res ipsas a
ditu ape-
rit.*

*Mali studium, temporis diuturnitate confirmatum, vix vquam, imò ne vix quidem
curari potest, consuetudine nimirum plerumque in naturam migrante.*

*Occlude verbis turpibus cera tuas
Aures, sonisque cantuum molliſſimis.* Naſſ. 7.
in Tetr.
Philo.

D **T**urpes & vani sunt illi, qui in rebus vanis ingenij atque industriae specimen edunt, &
cum ad res præclaras addiscendas tardi sint & hebetes, contra ad turpia percipienda ce-
lerrimi atque acutissimi sunt.

*A sermonis obscenitate non ipsi tantum abstinere, sed eos quoque, qui ea vtuntur, com- Clemens.
primere debemus, tum acriore conspectu, tum vultus auersione, tum subsannatione, vt dici Obscena
loquentes
compri-
mendi
sunt.*

*Petulantiam in sermonibus adhibere, vsu quodam atque consuetudine hoc affert, vt in
rebus etiam petulantia laboremus.*

*Prorsus a turpium rerum auditione, turpibusque spectaculis abstinedum est: multò au-
tem magis id agendum est, vt ab obscenis rebus puri ac liberi simus.*

Iter ad impudentiam est sermonis obscenitas: atque vtriusque finis est obscenū facinus. Didymi.

E **DE MALEDICTIONE IVSTE AVT
iniuste inducta: & quòd benedicere oporteat, non
maledicere. CAP. XLVII.**

SICVT auis ad alta tranſuolans, & passer quò libet vadens: sic maledi- Prou. 26.
ctum frustra prolatum nemini superueniet.

Non relinquis quærentibus tibi retrò maledicere. Maledicentis e- Eccli. 4.
nim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius. Exaudiet
autem eum qui fecit illum. Maledictio matris eradicat fundamenta. 3.

Benedicite persequentibus vos: benedicite, & nolite maledicere. Rom. 12.
Lingua, inquietum malū, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Deū, 1ac. 3.

F